

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

ONDŘEJE PETERY

Písemná práce má název Úvod do fyziologie paměti pro potřeby hudební interpretace. Znáám její genezi, četl a připomínkoval jsem její první verzi vzniklou před dvěma lety. Nyní oponovaná práce představuje velkou změnu, kterou nevystihuje původní název, schválený dvěma katedrami a tedy těžko měnitelný. Dnes by se asi hodil název typu Úvod do teorie poznání pro potřeby hudební komunikace.

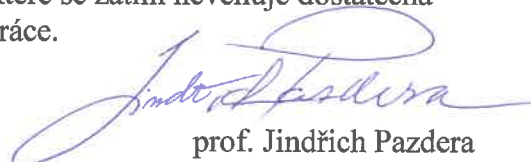
Pan Petera se nevěnuje psychologii tvorby, ale problematice vlivů, které na umělce (i budoucího) působí, psychologickým problémům umělcova prosazení, uplatnění, obhájení, pocitu vnitřní svobody a rovnováhy ve stále se stupňující síle vnějších tlaků a rušivých vlivů. Neobrací se k úzké vrstvě umělců, ale pokouší se vysvětlit důležitost a náročnost umělecké tvorby lidem, stojících vzděláním vně, ale často o mnoha věcech rozhodujících. K tomu potřebuje univerzální jazyk, dostupný všem, kteří ve svém studijním (školním i mimoškolním) programu měli základy psychologie. Tedy např. ekonomům, výrobním manažerům, právníkům apod. Tento jazyk p. Petera tvoří ze základů kognitivní psychologie Freuda, Junga a Adlera, doplněný řadou dalších poznatků, např. Knotkovou Psychologií souhlasu, Girardovou mimetickou teorií až po Gödelovo velké teoréma a Schopenhauerovu Eristickou dialektiku.

Práce je členěna do dvou částí: Teoretické a Praktické. Teoretická část pojednává o vědomí a nevědomí, dále o uvažování, které dělí na formální (sem patří mj. všechny uzavřené a neměnné pedagogické systémy) tak i neformální; zde zdůrazňuje důležitost dynamizmu formálních struktur, jejich schopnosti vývoje. Dále uvádí uvažování přirozené. První dva typy bychom mohli ztotožnit se světem pravidel, třetí se světem tvořivosti. Dále se p. Petera zabývá fenoménem informace. Dělí ji na verbální, nonverbální a dále se zabývá mimetikou, tedy pohybovou nápodobou. Je to něco jako dobrý stavební materiál, kterému chybí plán, jímž je cíl. Pro záměr p. Petery je však uvedený výklad dostačující. V jednostránkovém oddílu nazvaném Paměť je vyzdvížena důležitost souladu mimetiky a verbálna. V rozsáhlejší oddílu Komunikace a přenos informací se p. Petera věnuje přenosu mezigeneračnímu, a to v tisících generací lidstva před vznikem písma, stovkách generací po vzniku písma a zhruba 16 generací po zavedení povinného všeobecného vzdělání. V oddílu Verbální komunikace p. Petera jakoby opustil dětský (v širším smyslu toho slova) svět a vydal se sledovat cestu dospělých, hotových lidí. Umění včleňuje do společnosti jako druh komunikace. A to nejen jeho obsah (tomu se práce nevěnuje), ale i jeho organizace, způsob jeho prezentace, jeho společenská reflexe. Závisí na komunikační úrovni společnosti, a to nejen technické, ale hlavně na její schopnosti poznat pravdu nebo naopak roviny, kde se nechává klamat. Schopnost klamat, ať už v dialogu, širší diskusi nebo ve styku s masami je předmětem zkoumání. Speciálně se zkoumá schopnost dosáhnout úspěchu v diskusi, ačkoli vítěz nemá pravdu, za pomoci celého systému tzv. záludů, které někteří lidé užívají intuitivně, ale mnozí je mají detailně promyšlené: jedná se o kombinaci lží, demagogie, agresivnosti, užití rušivých triků a odbíhání od tématu diskuse.

V Praktické části p. Petera uvádí konkrétní projevy výše uvedených tendencí. Umělecká tvorba se uplatňuje ve stupňovaném informačním stresu. Dalším problémem je časová náročnost, potencovaná náročností uměleckou, přičemž je však tendence zohledňovat pouze dobu provedení nebo nanejvýš oficiálních zkoušek. Odpovědnostní náročnost p. Petera spojuje s nepřerušitelností pódiového výkonu, to je však pouze jeden z jejich zdrojů. Dále je zde specifická náročnost percepční, koordinační a textová. Požadavek vysoké kvality s sebou nese nároky na disciplínu, životosprávu atd. To vše funguje v prostředí vnějších vlivů, které mohou být rušivé a negativní, což je často způsobeno neschopností a bezohledností organizátorů.

Ten kde se pozorně začte do práce p. Petery, zažije průlet na kometě vývojem lidského pokolení, ale i důležité výseče z ontogeneze umělcova života, které se zatím nevěnuje dostatečná pozornost. Přeji p. Peterovi hodně sil při dalším rozvíjení své práce.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

prof. Jindřich Pazdera